

sentantskabet. Det sker ud fra et ønske om at skabe større interesse og engagement omkring de dispositioner i form af kapitalanbringelser, der foretages af Arbejdsmarkedets Tillægspension. Da det er meget vidtgående dispositioner, der foretages, og da de sker på medlemmernes vegne, er det vigtigt, at medlemmerne bliver mere inddraget i beslutningsprocesserne. Det vil et direkte valg kunne bidrage til. Da det samtidig ikke er entydigt, hvilke dispositioner der er de rigtige, lægger forslaget også op til, at valgene skal ske ved listevalg efter samme regler, som gælder ved de kommunale valg. Det sker bl.a. ud fra en erkendelse af, at medlemmerne af Arbejdsmarkedets Tillægspension inden for lovens generelle rammer kan lægge forskellig vægt på, hvad der skal prioriteres.

3. At der også lægges op til medlemmernes større indflydelse og dermed ansvarlighed for, hvordan Arbejdsmarkedets Tillægspensions midler forvaltes, ved at lønmodtagere, der er ansat i virksomheder, hvor Arbejdsmarkedets Tillægspension har aktiviteter, kan få reel indflydelse på de lønmodtagermidler, der er investeret i deres virksomhed.
4. At det kun er medlemmer af Arbejdsmarkedets Tillægspension, der kan stemme ved valg til repræsentantskabet, som vælger bestyrelsen. Det sker med den begrundelse, at det er medlemmernes penge. Derfor er der ingen mening i, at der skal være arbejdsgiverrepræsentanter i styrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension.
5. At Arbejdsmarkedets Tillægspension decentraliseres, ved at fonden opdeles i 8 regioner. Derved bliver afstanden mellem medlemmerne og fondsledelsen mindre, hvorved medlemmernes interesse og engagement for Arbejdsmarkedets Tillægspension vil kunne øges, ikke mindst når det tages i betragtning, hvor mange midler Arbejdsmarkedets Tillægspension råder over. Ifølge årsrapport 1993 fra Arbejdsmarkedets Tillægspension havde fonden ved udgangen af 1993 en formue på 126,6 mia. kr.

Ved at inddele Arbejdsmarkedets Tillægspension i 8 regioner må det også kunne forventes, at de beslutninger om kapitalanbringelser, som skal foretages, kan ske med større kendskab til de lokale forhold. Ved at lade den centrale fondsledelse bevare $\frac{1}{4}$ af midlerne centralt og ved at lade $\frac{1}{4}$ af midlerne blive placeret regionalt efter den centrale fondsledelses beslutning sikres også en hensyntagen til de landsdækkende interesser, som Arbejdsmarkedets Tillægspension skal varetage. En decentral struktur, hvor en del af midlerne overlades

til regional forvaltning, giver gode muligheder for, at beslutningerne kan træffes ud fra lokalt kendskab.

6. At der sikres mulighed for en ligelig fordeling mellem kønnene ved valg til repræsentantskab og bestyrelse. Dette forslag er vigtigt, fordi der er klare tendenser til, at mændene er meget dominerende i bestyrelser m.v. inden for erhvervslivet, fondsbestyrelser m.v. Pr. 31. december 1992 bestod repræsentantskabet for Arbejdsmarkedets Tillægspension af 20 mænd og 7 kvinder og bestyrelsen af 10 mænd og 3 kvinder. At det trods alt ikke står så galt til som tidligere hænger givetvis sammen med den nuværende § 25, der skal sikre en vis ligestilling af kønnene. Når valgreglerne ændres, er der givetvis behov for en kønskvotering, hvis ikke vi vil risikere en meget ulig fordeling.
7. At der ved kapitalanbringelser i langt højere grad tages hensyn til, hvad det er for en produktion, der bliver fremmet ved investeringen, idet der bl.a. skal lægges vægt på anvendelse af renere teknologi, holdbarhed, ressourcebesparelse, genbrug og genanvendelse.
8. At Arbejdsmarkedets Tillægspension får lidt større frihed til at disponere end i dag og derved udøve større indflydelse, samtidig med at det sker inden for rammen af »bæredygtig samfundsudvikling« og ikke »højest mulig forrentning«.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den egentlige valgte ledelse er repræsentantskab og bestyrelse.

Til nr. 2

Repræsentantskabet foreslås udvidet, således at regionerne kan få en rimelig stor repræsentation og således, at de valgte i regionerne kan fungere som regionsbestyrelse.

Forslaget indebærer, at der ved valg anvendes regler svarende til regler for de kommunale valg. Antallet af stillere, der fastsættes i en bekendtgørelse af arbejdsministeren, skal være forholdsmæssig i forhold til antal vælgere, sådan som det er tilfældet i dag i den kommunale valglov. Det er derfor en forudsætning, at der kan etableres listevalg. Den valgmetode giver det bedste grundlag for en omfattende debat forud for valget. Konsekvensen af, at kommunalvalgsreglerne skal gælde, er, at der kommer listevalg, at der både kan anvendes sideordnet opstilling og partiliste, at d'Hondts metode bruges ved man-